

A^o. 1908.

N°. 53.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de bestaande verordening op de rechtspleging in zake van belastingen door eene nieuwe regeling te vervangen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen.

HOOFDSTUK I.

Algemeene bepaling.

Artikel 1.

De bepalingen dezer verordening zijn toepasselijk ten aanzien van alle middelen, in de jaarlijksche Koloniale huishoudelijke begrooting als belastingen aangeduid. Zij zijn mede

toepasselijk in zake van uitvoerrecht of cijns van mijnproducten, huur van Gouvernementsentrepôt en Gouvernementsbergplaatsen, kosten van dienstverleening van ambtenaren en alle andere onkosten volgens belastingverordeningen ten laste van de belastingschuldigen of belanghebbenden komende, voorschotten door het Gouvernement gedaan en den daarvan verschuldigten interest, concessierechten, domeininkomsten en schoolgelden.

HOOFDSTUK II.

Rechtspleging.

Artikel 2.

Alle rechtsvorderingen tot betaling van belasting of teruggave van onverschuldigd betaalde belasting, alsmede alle strafvervolgingen wegens overtreding in belastingzaken behoren tot de kennisneming van den Kantourechtcr van het eiland, waar het belastingkantoor gevestigd is en in hooger beroep tot de kennisneming van het Hof van Justitie overeenkomstig de artikelen 32 en 37, 44 en 47 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.

Artikel 3.

Behoudens de bepalingen van deze verordening worden burgerlijke rechtsvorderingen behandeld overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, strafvervolgingen overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering.

Terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting geschiedt bij dagvaarding voor den burgerlijken rechter.

Artikel 4.

Wanneer eene strafvervolging gepaard gaat met vordering van belasting of kosten, behoort de kennisneming daarvan mede tot bevoegdheid van den strafrechter.

Ten aanzien van de belastingen, waarin de aanslagen niet op kohieren worden gebracht, geen in- en uitvoerrechten of accijnzen zijnde, worden echter de rechtsvorderingen steeds voor den burgerlijken rechter gebracht.

Artikel 5.

Waar in belastingverordeningen op de overtreding eene geldboete tot een bepaald bedrag als straf is gesteld, geldt dit bedrag voor de toepassing van artikel 209 van het Wetboek van strafvordering als het daarbedoelde maximum.

HOOFDSTUK III.

Invordering.

Artikel 6.

De invordering der belastingen geschiedt ten verzoeken van den Administrateur van Financiën op elk eiland door den Gouvernementsontvanger of door andere daartoe door den Gouverneur aangewezen ambtenaren volgens de regelen, bij de verschillende belastingverordeningen bepaald en overeenkomstig de bepalingen van dit Hoofdstuk.

Onder belasting wordt mede begrepen verhooging van belasting.

Artikel 7.

De invordering der belastingen, waarin de aanslagen volgens de belastingverordeningen op kohieren worden gebracht (hierna verder genoemd kohierbelastingen), geschiedt krachtens deze kohieren, die, nadat zij door den Administrateur van Financiën zijn executoir verklaard en afgekondigd, door den Inspecteur aan den betrokken ambtenaar tot invordering worden overgegeven.

Aan ieder, wiens naam op het kohier voorkomt, wordt door den Ontvanger binnen veertien dagen na ontvangst van het kohier een aanslagbillet verzonden. De dagteekening wordt in het kohier en op het billet vermeld en deze vermelding strekt tot bewijs van die dagteekening.

Verkeerde tenaamstellingen in de kohieren kunnen bij bevelschrift van den Administrateur van Financiën worden hersteld. Dat bevelschrift heeft dezelfde kracht als het kohier en de aangeslagene kan daartegen bezwaar inbrengen op gelijke wijze als voor de gewone aanslagen bij de belastingverordeningen is bepaald. De termijn daartoe gaat in met den dag der kennisgeving van het bevelschrift.

Artikel 8.

Alle betalingen, ook van de kosten van vervolging, moeten geschieden in handen van den bevoegden Ontvanger.

De Ontvangers geven voor elke betaling onmiddellijk quitantie; voor belastingen, waarvoor een aanslagbillet is uitgereikt, op het aanslagbillet.

Indien het aanslagbillet niet wordt aangeboden, wordt een duplicaat daarvan opgemaakt en uitgereikt, waarvoor door den belastingschuldige tien cent verschuldigd is.

Artikel 9.

De toerekening en afschrijving der betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschiedt in de volgende orde:

- 1°. op de kosten van vervolging;
- 2°. op de onkosten, volgens de verordeningen ten laste der belastingschuldigen of belanghebbenden komende;
- 3°. op de oudste openstaande aanslagen, termijnen of vorderingen.

Artikel 10.

Alle houders of schuldenaren van gelden, aan belasting-schuldigen toekomende, zijn verplicht op de daartoe gedane vordering van den Ontvanger, voorzooverre de gelden onder hen berustende of door hen verschuldigd strekken, voor rekening van den belastingschuldige de door dezen verschuldigde sommen te betalen, zonder daartoe eene rangregeling, verificatie, vonnis of rechterlijk bevel te mogen afwachten, tenzij onder hen beslag gelegd of verzet gedaan is ter zake van vorderingen, waaraan bij artikel 14 van deze verordening voorrang boven de vorderingen der Koloniale kas is toegekend. Zij zijn zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, vóórdat zij tot afgifte der gelden of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan.

De quitantie van den Ontvanger moet hun in rekening worden geleden.

In gebreke blijvende aan de vordering des Ontvangers te voldoen, worden zij door dezen bij executoriaal beslag vervolgd op de wijze, als bij de artikelen 423—427 van het Wet-

boek van Burgerlijke Rechtsvordering bepaald. De kosten van vervolging zijn alsdan ten hunnen laste, zonder recht van verhaal op de belastingschuldigen.

Artikel 11.

Niettegenstaande hetgeen bij de belastingverordeningen omtrent de termijnen van betaling is bepaald, zijn alle verschuldigde belastingen in eens en terstond invorderbaar :

1°. Wanneer de belastingschuldige in staat van faillissement of van kennelijk onvermogen is verklaard, gelijk mede ingeval van inbeslagneming zijner roerende of onroerende goederen van wege de Administratie der belastingen of ingeval van verkoop tengevolge van inbeslagneming ten verzoeke van derden ;

2°. Wanneer blijkt, dat de belastingschuldige de Kolonie wil verlaten met wegvoering of na vervreemding zijner roerende goederen.

Artikel 12.

De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaarschrift, door verkrijging van surséance van betaling, door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder het voorrecht van boedelbeschrijving.

Artikel 13.

De aanslagen op kohieren, welke gedurende vijf jaren, te rekenen van den dag van afkondiging van het kohier of van de dagteekening van het bevelschrift, in artikel 7 vermeld, oningevorderd zijn gebleven, zijn verjaard.

Hetzelfde geldt omtrent dergelijke aanslagen, waarvan de invordering gedurende een jaar na de laatst beteekende akte is gestaakt, zonderdat de zaak voor den rechter is aanhangig gemaakt.

Artikel 14.

Behoudens de bijzondere bepalingen van sommige belastingverordeningen, heeft de Koloniale kas voorrecht :

a. wat de grondbelasting betreft :

1°. op de aan den belastingschuldige toebehoorende veld- en boomvruchten en verdere opbrengst der aan de belasting onderworpen goederen, benevens op de verschuldigde en verschuldigd wordende pacht- of huurpenningen ;

2°. op de goederen zelve, aan die belasting onderworpen.

b. wat de overige belastingen betreft :

op alle roerende en onroerende goederen van den belastingschuldige.

Het voorrecht, bij dit artikel toegekend, gaat boven alle andere, zelfs boven pand en hypotheek, met uitzondering alleen van de bevoorrechte inschulden, in de artikelen 1165 n°. 1 en 1175 n°. 1 van het Burgerlijk Wetboek vermeld.

Het voorrecht vervalt ten aanzien van kohierbelastingen met twee jaren na de afkondiging van het kohier of na de dagteekening van het bevelschrift, in artikel 8 bedoeld ; ten aanzien van andere belastingen met twee jaren na den dag, waarop de belastingschuld is ontstaan ; ten ware in alle deze gevallen vervolgingen mochten zijn aangevangen, als wanneer het vervalt met een jaar na de beteekening der laatste akte.

De bepalingen van dit artikel brengen geen nadeel toe aan verbanden of voorrechten, vóór de afkondiging dezer verordening verkregen.

Artikel 15.

Wanneer de belastingplichtige in gebreke blijft het verschuldigde in eene kohierbelasting vóór of op den verschijndag aan te zuiveren, zendt de Ontvanger hem eene waarschuwing om binnen veertien dagen te betalen.

Indien op deze waarschuwing de betaling niet volgt, zendt de Ontvanger hem eene aanmaning om binnen acht dagen het verschuldigde te voldoen, onder kennisgeving, dat hij bij gebreke daarvan door rechtsmiddelen tot betaling zal worden gedwongen.

Door den nalatige is voor de waarschuwing 10 cents, voor de aanmaning 20 cents ten behoeve van de Koloniale kas verschuldigd.

Artikel 16.

Behoudens het bepaalde bij artikel 4 geschiedt de invordering van alle belastingen bij dwangschrift, medebrengende het recht van parate executie.

Het dwangschrift moet behelzen :

a. wanneer het eene kohierbelasting geldt: een volledig nittreksel uit het kohier met vermelding van den dag der executoirverklaring en afkondiging; een dergelijk dwangschrift kan tegen onderscheidene personen gericht zijn en wordt in dat geval aan iederen schuldenaar, voorzooveel hem aangaat, beteekend ;

b. in andere gevallen : de voornamen, naam en woonplaats van dengene, tegen wien de verordening gericht wordt; den aard, den grondslag en het bedrag der vordering; den titel der vordering of de artikelen der wettelijke regelingen, waarop de verordening wordt gegrond.

Het dwangschrift wordt uitgevaardigd door den Ontvanger en voert aan het hoofd de woorden : „In Naam der Koningin”. Het wordt, ten blijk dat de wettelijke vormen zijn in acht genomen, executoir verklaard door den Kantonrechter van het eiland, waar het ontvangkantoor is gevestigd en beteekend en tenuitvoergelegd op de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

Artikel 17.

De tenuitvoerlegging van het dwangschrift kan niet worden geschorst dan door een verzet, met redenen omkleed.

Het verzet wordt beteekend aan den Ontvanger, die de betaling vervolgt en moet op straffe van nietigheid bevatten keuze van domicilie in de hoofdplaats van het eiland, waar het ontvangkantoor is gevestigd en dagvaarding voor den Kantonrechter van dat eiland, tegen een bepaalden rechtsdag, invallende binnen eene maand na de beteekening der dagvaarding.

De terugvordering van betaalde belasting heeft plaats bij dagvaarding van den Administrateur van Financiën voor den Kantonrechter van het eiland, waar het ontvangkantoor gevestigd is. De dagvaarding wordt beteekend aan den Ontvanger van dat kantoor.

Verzet en terugvordering kunnen niet gegrond zijn op het niet ontvangen van aanslagbillet, waarschuwing of aanneming en kunnen ten aanzien van belastingen, waarvan volgens de wettelijke regelingen de aanslagen door commissiën worden vastgesteld of over welker grondslagen of bedrag, hetzij van de belasting zelve, hetzij van de verhoogingen in eerste of verdere instantie door commissiën wordt geoordeeld,

niet den grondslag van heffing of het bedrag van den aanslag of van de verhoogingen betreffen.

Indien het verzet wordt afgewezen, is geen hooger beroep ontvankelijk dan na bewijs, dat de belasting, verhoogingen en kosten zijn geconsigneerd in handen van den Ontvanger, die de betaling vervolgt.

Artikel 18.

Misslagen in namen, in kohieren of in vervolgingstukken voorkomende, brengen niet van rechtswege nietigheid dier stukken te weeg, maar blijft het oordeel over de nietigheid aan het oordeel des rechters overgelaten, met dien verstande dat geene nietigheid wordt aangenomen, wanneer geen verschil kan bestaan over den persoon, die bedoeld is.

Artikel 19.

Behoudens het recht van terugvordering, toegekend bij artikel 1996 van het Burgerlijk Wetboek en bij de artikelen 212 en volgende van het Wetboek van Koophandel, kunnen derden geen verzet in rechte doen tegen de inbeslagneming, ter zake van belastingen, verhoogingen en boeten van roerende goederen, tot stoffeering van een huis of ten gebruike van een plantage dienende, alsmede van ingeoogste of nog niet ingeoogste vruchten, wanneer die goederen of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit van den belastingschuldige of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik.

Artikel 20.

Alle exploiten en andere akten van vervolging voor de invordering van belastingen, alsmede van verhoogingen van belasting of boeten, geschieden door deurwaarders der belastingen, ten verzoeke van den Administrateur van Financiën, en in diens naam van den Ontvanger overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en tegen de vergoedingen, bepaald in het tarief van justiekosten en salarissen in burgerlijke zaken.

De deurwaarders worden vóór den aanvang hunner bediening kosteloos beëdigd door den Kantourechtcr van het eiland van hunne standplaats.

De betrekking van deurwaarder der belastingen is vereenigbaar met die van deurwaarder bij een rechterlijke college of kantongerecht.

Artikel 21.

Wanneer ter gelegenheid eener inbeslagneming wegens verschuldigde kohierbelasting vóór de sluiting van het proces-verbaal het volle bedrag van het verschuldigde met de kosten aan den deurwaarder wordt aangeboden, is deze verplicht de gelden aan te nemen, daarvoor dadelijk quitantie te geven en ervan melding te maken in of op het proces-verbaal.

In alle andere gevallen zijn betalingen, aan den deurwaarder gedaan, ongeldig.

Artikel 22.

De kosten van vervolging zijn ten laste van den nalatige.

Op de kosten van vervolging zijn de bepalingen dezer verordening omtrent den voorrang en de invordering toepasselijk.

Artikel 23.

Aanslagbiljetten, waarschuwingen en alle verdere stukken, ter uitvoering van belastingverordeningen, door de Administratie aan belastingsschuldigen uit te reiken, kunnen per post worden verzonden; de zending is portvrij en indien aan teekening van eenig stuk noodig is, geschiedt deze kosteloos.

Voor toezending aan personen, die binnen de Kolonie, doch buiten de hoofdplaatsen der eilanden, wonen en geen domicilie in die hoofdplaats aan den Ontvanger hebben opgegeven, geldt de toezending aan den districtmeester of den naastbijzijnden politiepost; voor personen, die geene bekende woonplaats in de Kolonie hebben, de toezending aan het postkantoor op het eiland.

Artikel 24.

De aanslagbiljetten, waarschuwingen en aanmaningen zijn vrij van zegel. Dwangschriften en verdere akten van invordering, de processtukken en vonnissen in belastingzaken, de

akten van tenuitvoerlegging en alle andere stukken, zoo eischende als verwerende, betreffende de burgerlijke rechtspleging en de invordering in zake van belastingen, boeten, verhoogingen en kosten, met uitzondering van de processen-verbaal van verkoop en de vonnissen van toewijzing, zijn vrij van zegel, wanneer het gevorderde bedrag de som van f 25 niet te boven gaat.

Slotbepaling.

Artikel 25.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag.

Met dat tijdstip vervalt de verordening dd. 5 Juni 1871 (P. B. n°. 10).

Gegeven te Willemstad, den 16n. Juli 1908.

J. O. DE JONG V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,

H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 13n. October 1908.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,

H. STATIUS MULLER.